

ποδοκιμάζοντες κάθε πράξιν ἢ ἐγγράφον τῶν κακοποιῶν, ὡς παράνομον, λαμβάνομεν τὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ διαβεβαιώσωμεν ἐπαναληπτικῶς τὴν Υ. Ε. περὶ τῶν εἰλημμένων αἰσθημάτων τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς πρὸς τὴν Υ. Ε. ἀφοσιώσεως ὅλων τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας μας, διὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς ὁποίας ἀπευθύομεν τὴν παρῶσαν τρεῖς μηνὶ ἀναφορὰν μας.

Ἐπαναβεβαιώοντες ὅτι εἰμεθα ἔτοιμοι νὰ θυσιάσωμεν καὶ τὴν ὑστερίνην σταλαγματίαν τοῦ αἵματός μας εἰς ὅ, τι ἡ Υ. Ε. ἤθελε γνωρίσει κοινὸν συμφέρον, καὶ μὴν ἀμφισβηλοῦντες ποῶς, ὅτι δὲν θέλει ἐλιγιστεῦσαι τοὺς ἀγῶνας τῆς, διὰ τῶν ὁποίων διτηρήθη ἡ ἡσυχία καὶ ἀσφάλειά μας, συγκυλοῦσα εἰς συνέλευσιν τοῦ ἔθνους τοὺς ἀντιπροσώπους, ἑαυτοῦ, καὶ ὁποῖαν τὰ αὐτοῦ συμφέροντα ἤθελον ἀπαιτήσῃ.

Μένομεν μὲ βαθύτατον σίδω.

Ἐν Καρυταίῳ, τὴν 26 Ἰουλίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες καὶ Πρόκριτοι τῶν κομμοπόλεων καὶ χωρίων τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης.

Σαράντης Λεοναρδόπουλος, Ἀθ. Ἀντωϊόπουλος, Ι. Π. Ἀθανασίου, Χρ. Ἡλιόπουλος, Λ. Ρ. Ἰλός, Α. Λεγκένης, Α. Σπηλιετόπουλος, Α. Μπαλασόπουλος, Α. Ἀποσκήτης, Γ. Κεφαλάς, Ν. Κάψης, Α. Γραμματικόπουλος, Θ. Ζάσης, Δ. Μπράδος.

(Ἐπὶ τῇ αἰ. λοιπῇ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 119.)

Ἐπικυροῦται ἡ γνησιότης καὶ τὸ αὐτοθέλητον τῶν ὁπισθεν ὑπογραφῶν τῶν Δημογερόντων καὶ Προκριτῶν τῶν κομμοπόλεων καὶ χωρίων τῆς ἐπαρχίας.

Ἐν Καρυταίῳ, τῇ αὐτῇ ἡμερομηνίᾳ.

Ἡ ἐπαρχιακὴ δημογεροντία Καρυταίνης. Πάνος Ἀναγνωστόπουλος, Χρ. Νικητοπούλος, Δ. Παπαγιαννόπουλος. Ὁ Γραμματεὺς, Π. Π. Θεοδώρου.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Οἱ ὑποφαινόμενοι Προκριτοδημογέροντες τῆς ἐπαρχίας Ἀγίου Πέτρου προσκληθέντες παρὰ τοῦ Διοικητοῦ μας συνήλθον εἰς ἓν, ὅπου μᾶς ἐκοινοποίησε τὴν ὑπ' Ἀριθ. 4,012 ἐγκύκλιον τῆς Σ. Κυβερνήσεως, καὶ τὴν ὑπ' Ἀριθ. 4,055 διακοίνωσιν τῶν πρὸ ὀλίγου συμβάντων δεινῶν τολμημάτων τινῶν κακοβούλων. Επομένως δὲ μᾶς ἐξήγησεν ὅτι ἕκαστος ἡμῶν ἐλευθέρως δύναται νὰ κάμῃ τὰς παρατηρήσεις του περὶ τῶν μεγάλων ἀντικειμένων, περὶ τῶν ὁποίων πρόκειται.

Ἡ ἐπαρχία αὕτη καὶ διὰ τῆς ἀπὸ τὴν 11 τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου ἀναφορᾶς τῆς ἐξωγράφισε πρὸς τὴν Υ. Ε. τὰ εἰλημμένα καὶ σταθερὰ αἰσθημάτων ἀφοσιώσεως καὶ μπιστοσύνης αὐτῆς πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, καὶ τὴν ὁποίαν ἐπνέσμεν ἀγανάκτησιν τότε κατὰ τῶν ταρχοποιῶν τούτων καὶ λαοφθόρων ἀτόμων.

Τὰ αὐτὰ δὲ φρονήματα διασφίζοντες καὶ ἤδη ἐπαναλαμβάνομεν νὰ ἐκφράσωμεν καὶ πάλιν τὴν ἀληθὴ καὶ σταθερὰν ἀφοσίωσιν καὶ ἐμπιστοσύνην μας πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, καὶ τὴν ἀμετρὴν ἀγανάκτησιν μας διὰ τὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα τῶν ἤδη ἀποπλανηθέντων. Ὄντες δὲ μακρὰν τοῦ νὰ ἐκδώσωμεν εἰς τὰς σκανδαλώδεις καὶ φθοροποιὰς ὑποβολὰς

τῆς ραδιουργίας καὶ κακοβουλίας, εὐχόμεθα ὁλοθύμως νὰ ἐνισχύσῃ ὁ Παντοδύναμος τὴν Υ. Ε. εἰς τὸ νὰ διασκέδασῃ τὰ ὁποῖα ἔρχονται νὰ κατασκοτίσουν τὴν πατρίδα ζοφερὰν νύκτα τῆς ἀναρχίας καὶ ἀταξίας, εἰς τὰ ὁποῖα προσπαθοῦν νὰ τὴν ἐμβάλουν δι' ἀξιοκατακρίτους σκοποὺς οἱ ραδιούργοι καὶ κακόβουλοι, καὶ ἐπιθυμοῦμεν, ὥστε ἡ Σ. Κυβέρνησις νὰ παρειαῖξῃ διὰ τῆς σφίγς φρονήσεώς της τὴν κοινὴν ἡσυχίαν καὶ εὐταξίαν τῆς πατρίδος, παρασταίνουσα εἰς τὰς συμμάχους Δυνάμεις καὶ τὸν ἐξω κόσμον τὴν ἀφοσίωσιν της εἰς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, τὴν ἐπιθυμίαν της εἰς τὸ νὰ διατηρηθῇ ἡ ἡσυχία καὶ εὐταξία αὐτῆς, καὶ τὸ ἀμέτοχόν της εἰς τὰ ἀξιοποινα κινήματα τῆς κακῆς μερίδος τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες τὴν ταράττουν.

Εἰμεθα εὐέλπιδες, θαρρόντες εἰς τὴν πατρικὴν στοργὴν καὶ κηδεμονίαν τῆς Υ. Ε. ὅτι ἡ βαθύνοια καὶ ἀπαράμιλλος εὐβουλία της θέλει διατηρήσει τὴν εὐταξίαν καὶ ἡσυχίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀπαλλάξῃ τὸ ἔθνος ἀπὸ τὰ φορικτὰ ἐπαπειλόντα αὐτὸ δεινὰ, τῶν ὁποίων γίνονται αἰτίοι ὀλίγοι τινὲς λυμεῶνες στασιασταί. Προσφέρομεν πρὸς τὴν Υ. Ε. τὰς βαθεῖας καὶ ἐγκαρδίους εὐχαριστίας μας διὰ τὴν ἀγγελίαν τῆς συγκαλέσεως τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, καὶ ἐκτιμῶμεν βαρὺ τίμως τὸ χρέος, μὲ τὸ ὁποῖον μᾶς ἐτίμησε, ποθοῦντες συμφώνως μὲ τὰς εὐχὰς τῆς Σ. Κυβερνήσεως τὴν ὅσον οὐκ οὐ συγκαλέσιν της, ὅτε καὶ θέλομεν πέμψῃ τοὺς πληρεξουσίου ἀντιπροσώπους τῆς ἐπαρχίας μας εἰς τὴν Συνέλευσιν.

Ἀέχνητε μετ' εὐμενείας, ἔσχωτάτε, τῶν ὑποφαινόμενων ἡμῶν τὰς βαθυτάτας ὑποκλίσεις καὶ τὰ σεβάσματα.

Ἐν Ἀγίῳ Πέτρῳ, τὴν 28 Ἰουλίου 1831.

Οἱ Προκριτοδημογέροντες τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας Ἀγίου Πέτρου.

Μ. Πρωτοπαπᾶς, Θ. Τερζάκης, Α. Μπακαλόπουλος, Α. Κούτζελας, Κ. Τρουχάνη, Γ. Ρούβαλης, Α. Νικολάου, Π. Τιντούπης, Γ. Πρωτόπαπας, Γ. Παναγιωτόπουλος, Γ. Χρόνης, Ν. Γούναρης, Κ. Ντεμάκος, Κ. Τζαρούνης, Ν. Μπακόπουλος.

(Ἐπὶ τῇ αἰ. λοιπῇ ὑπογραφαὶ τὸν ἀριθ. 13.)

Ἡ ἐπαρχιακὴ δημογεροντία Ἀγίου Πέτρου ἐπικυροῖ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν.

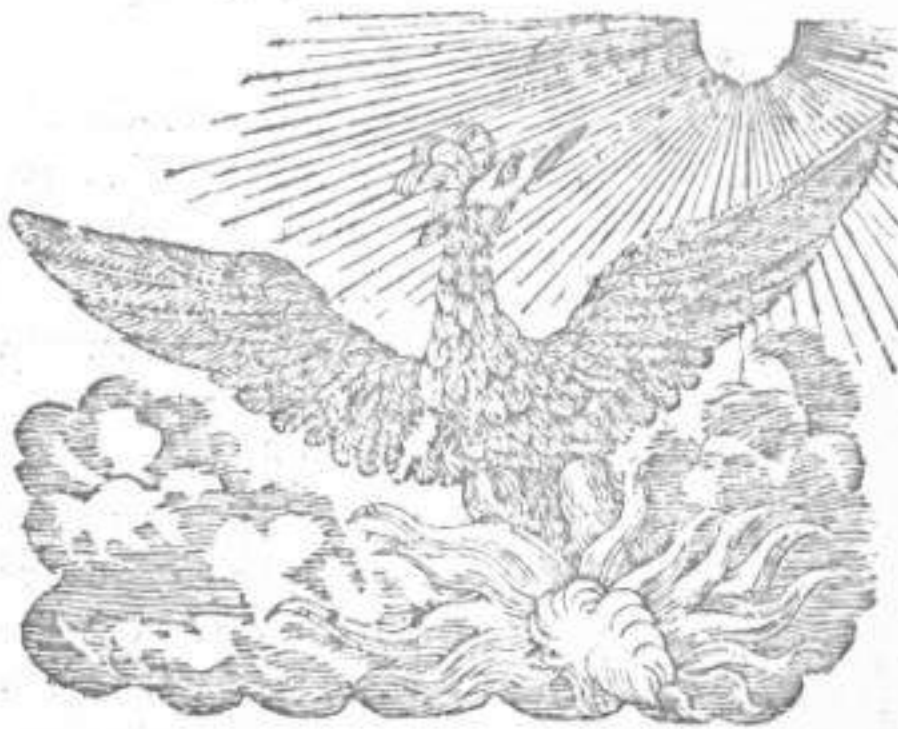
Ἐν Ἀγίῳ Πέτρῳ, τῇ αὐτῇ ἡμερομηνίᾳ 1831.

Ι. Ζαφροπούλος, Α. Μενωλάκης, Κ. Καπαγιαννόπουλος.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐξοχώτατε,

Εἶναι ὁμολογούμενον ἢ τοῖς πᾶσι φανερόν ὅτι ἡ ἔλευσις τῆς Υ. Ε. εἰς τὴν πολυπαθὴ Ἑλλάδα ἐπροξένησεν ὁ μόνον τὴν κοινὴν ἡσυχίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν μεγίστην τῇ Ἐθνῶς ὠφέλειαν, ἀποκαταστάσων αὐτὴν ἐλευθέραν καθ' ὅλην τὴν ἑκτασὶν διὰ τῶν ὑψηλῶν τριῶν Μεγάλων Δυνάμεων, αἵτινες ἐφάνησαν φανεραὶ καὶ πολλὰ ἰσχυρῶς τὸ πρῶτον ἔργαλον τῆς ἀνεξαρτησίας μ' ὅλα ταῦτα ἱνὲς παρεξηγῶντες ἰὰ πάντα κατὰ τὴν αὐτῶν ἀρέσκειαν, δὲν βλέπομεν, εἰμὴ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Ἀρ. 15,454. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
 Δηλοποιεῖ,

Ὅτι, κατὰ νεκρὸν διάταγμα τῆς Κυβερνήσεως ὑπ' Ἀρ. 4,342, οἱ ἔμποροι ὑποχρεοῦνται νὰ πληρύνουν εἰς τὰ Τελωνεῖα τοῦ Κράτους διὰ τὰ τελωνιακὰ δικαιώματα δύο τρίτα εἰς χαρτονομίσματα, καὶ μόνον τὸ ἐν τρίτον εἰς μεταλλικά· καὶ διετάχθησαν αὐστηρῶς οἱ Τελῶναι νὰ ἐνεργήσωσι μὲν τὴν ἀκρίβειαν τὸ διαληφθὲν τῆς Κυβερνήσεως διάταγμα.
 Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 31 Αὐγούστου 1831.
 Ἡ Ἐπιτροπὴ Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ, Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ, Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν.
 Ἀναφορὰ τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα Ταξιαρχικῶν.
 Πρὸς τὸν Ἐκλαμπρότατον Πληρεξούσιον Τοποτηρητὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐλάδομεν ἀφ' ἑσέων νὰ ἐξηγήσωμεν πρὸς τὴν Ἐκλαμπρότητά σας τὰ αἰσθήματά μας, ὅτε ἐλάδομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἰδῶμεν ἐσχάτως ἐν τῷ μέσῳ μας· ἐπιφορτισμένοι καὶ ἀπὸ τοὺς ὑπολοίπους συναδελφύς μας λαμβάνομεν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν τὸ θάρρος νὰ σᾶ παρακαλέσωμεν νὰ παρουσιάσετε ἐκ μέρους μας πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τὴν ἐσώκλειστον ἀναφοράν μας, ἐπιφορτίζοντές σας, Ἐκλαμπρότατε, νὰ διατρανώσετε ἔτι μᾶλλον τὴν πρὸς τὴν Ἐξοχότητά του ἀφοσίωσιν μας.

Με ὅλην τὴν ὑπόληψιν ὑποσημειούμεθα.
 Ἐν Λεβαδίᾳ, τὴν 2 Αὐγούστου 1831.

Οἱ Ταξιαρχικοὶ, Νότι Μπέτσαρης, Γ. Βάγιας, Κ. Μάρκος, Π. Δάρος, Μ. Γερανταφύλλου, Β. Μπουργος, Μ. Δελιγεώργη, Χ. Χα. Πέτρεν, Γ. Δουβουνιώτης, Δ. Εὐμορφόπουλος, Σπ. Μήλιος, Ν. Παταρία, Κ. Γρίκος, Μ. Γύτης.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΟΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐξοχότης,

Αἱ κατὰ τὰς διαφόρους ἐπαρχίας τῆς Ἐπικρατείας ὑπάλληλοι Λεῖψαι διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 4,012 ἐγκυκλίου τῆς

Σ. Κυβερνήσεως ἔπροσκάλεσαν τοὺς ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν των πολίτας νὰ ἐκφράσωσι ἐλευθέρως τὴν γνώμην των περὶ τῶν κατὰ τὸν Πόρον διατρεχάντων. Καὶ οἱ Ταξιαρχικοὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος ὄχι ὀλιγώτερον φιλοπάτριδες καὶ φιλήσυχοι τῶν πολιτῶν ἠθέλαμεν ἐκφράσει τὰ αἰσθήματά μας αὐθормήτως, ἐὰν δὲν ἐνομίζομεν ὅτι ἀντιβαίνομεν εἰς τῆς Γραμματείας τῶν Στρατιωτικῶν τὴν ἐγκύκλιον τῆς 12 Ἰουλίου 1830. Μ' ὅλον τοῦτο, ἂν καὶ δὲν ἐλάδομεν κάμμιαν περὶ τούτου πρόσκλησιν παρὰ τῆς Γραμματείας, δὲν δυνάμεθα εἰς τοιαύτην περίστασιν ν' ἀποσιωπήσωμεν τὴν ὁποίαν δοκιμάζομεν ἀγανάκτησιν διὰ τὰ αὐτὰ συμβάντα, καὶ νὰ ἐκφράσωμεν πρὸς τὴν Υ. Ἐξοχότητα ὅτι ἀποδοκιμάζομεν αὐτὰ, καὶ βδελυτῶμεθα τοὺς αὐτουργοὺς ἐκείνων τῶν ταραχῶν, προβλέποντες πόσα δεινὰ καὶ ὀλεθρία ἀποτελέσματα δύναται νὰ ἐπιφέρωσιν εἰς τὸ πολυπαθὲς ἔθνος.

Εἰμεθα δ' εὐέλπιδες ὅτι ἡ βαθυτάτη σύνεσις τῆς Υ. Ἐξοχότητος μετὰ τὰ ὅποια ἔλαβε μέτρα, θέλει προλάβει τὴν συνέπειαν τῶν τοιούτων δυστυχημάτων.

Ἀλλ' ἐν τοσούτῳ δὲν λείπομεν νὰ προσφέρωμεν τὸν ἑαυτόν μας ἑτοιμὸν καθ' ὅσον τὰ χρέη μας πρὸς τὴν πατρίδα καὶ πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν ὑπαγορεύουσι, προσκαλοῦντες τὴν Ἐξοχότητά σας νὰ μᾶς νομιζῇ πάντοτε εὐπειθεῖς τῶν διαταγῶν σας, ὡς ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποσημειωθῶμεν.

Ἐν Λεβαδίᾳ, τὴν 2 Αὐγούστου 1831.

Οἱ εὐπειθεῖς Ταξιαρχικοὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος.
 Οἱ Χιλίαρχοι, Ν. Μπέτσαρης, Γ. Δουβουνιώτης, Χ. Χ. Πέτρεν, Ν. Πανοριᾶς, Σπ. Μήλιος, Δ. Εὐμορφόπουλος. —
 Οἱ Πεντακοσίαρχοι, Γ. Βάγιας, Κ. Τράκος, Κ. Μάρκος, Π. Δάρας, Μ. Γερανταφύλλου, Β. Μπουργος, Μ. Δελιγεώργης. —
 Οἱ Ἐκατονταρχοὶ καὶ Πεντηκόνταρχοι, Τρ. Ιωάννου, Μ. Γύτης, Α. Σ. εφάνου, Στ. Σφακιανός, Α. Ὀδήσσιος, Δ. Βήγιας, Γ. Γήδας, Θ. Γζημισίτης, Νιτζίο Νλούκος, Στ. Πασκάλης, Μ. Λατῶας, Α. Νεχωρίτης, ὁ ἀπόμαχος Ἐκατονταρχος Ν. Μωοίφης, Χ. Νικολάου, Γ. Κουνούριος, Δ. Π. Αὐλέρης, Ι. Δρόσος, Γ. Παναγιώτης, Π. Κωνσταντίνου, Δημ. Λαυρεντιάδης, Δ. Μεταξᾶς, Α. Παναγιωτέπουλος, Β. Κουνάκης, Γ. Σούλης.

Υποταγματάρχαι. Τ. Λαζου, Θ. Καζάνης. — Ο Ύπασις-
της, Η. Σουράς. — Ο Σημειοφόρος, Α. Σιδερής. — Ο Ἀρ-
χηγός, Κ. Χορμόδας. — Οἱ λοχαγοὶ τοῦ Στ. Τάγματος, Δ.
Νικολάου, Β. Κόλια, Κατζικογιάννης, Κ. Ζέρβας, Στ. Στι-
λιάρης. — Οἱ ὑπολοχαγοὶ καὶ ἀνθυπολοχαγοὶ, Μ. Κόστος,
Δ. Σιμίτης, Α. Καλαθιέρης, Α. Τόγιας, Μ. Κάργας, Γ. Πλα-
φέτης, Μ. Δημητρίου, Δ. Χαλκόπουλος, Κ. Κοτρώζος, Γ.
Κ. Βαλτιός, Π. Κολιτζάρης, Δ. Νουσία, Εὐ. Μπέκις, Ι. Γ.
Σιαμπέλος. — Ο Ὑπασπιστής, Εὐ. Δ. Χα. Πέτρου. — Ο Ση-
μειοφόρος, Γ. Δημητρίου. — Ο Λοχαγός τοῦ 6 λόχου Χ.
Γ. Κ. Κατζαδούρας. — Ο ὑπολοχαγός Ι. Σπίνος. — Ο
ἀνθυπολοχαγός Χ. Ταρκεζίκου. — Ο τοῦ 10 ἑλ-
φροῦ Τάγματος Ταγματάρχης, Εὐ. Ν. Στουρνάς. —
Ο ὑποταγματάρχης, Θ. Ψ. Βαλτινός. — Οἱ Λοχα-
γοί, Γ. Γοτζιότης, Γ. Κ. Χατζίσκος, Ι. Γ. Μοσκοβιάκης.
— Ο Ταγματάρχης τοῦ Ζ Τάγματος, Δ. Λιούλιας. — Ο
ὑποταγματάρχης, Β. Ἰωάννου. — Ο ἰατροχειρουργός Σ.
Χορμόδης. — Ο Ὑπασπιστής, Ι. Παπαδόπουλος. — Ο
σημειοφόρος, Ν. Στεφάνου. — Οἱ Ταξιαρχικοὶ, Α. Κων-
σταντῆ, Σ. Καραγιάννης. — Οἱ Λοχαγοί, α' Λοχαγός, Α.
Τζίρος, β' Λοχαγός, Θ. Πρέσουρης, γ' Λοχαγός, Α. Γ. Χορ-
μόδης, δ' Λοχαγός, Β. Κώστας. — Οἱ ὑπολοχαγοὶ, Β. Στα-
φάνου, Κρητζιμίλιος, Μ. Πέτρος, Θ. Κύρκος. — Οἱ ἀνθυπο-
λοχαγοὶ, Σ. Δημητρίου, Α. Ἰωάννου, Ν. Ἀθανασίου, Γ.
Σταμούλης. — Ο Πεντακοσίάρχης, Ι. Κλίμακας.

Ἐν Ταλιντία, τὴν 4 Αὐγούστου 1831.

Ὁ Χιλιάρχος ὑπαρχηγός, Ι. Ρουκός. — Ο Ταγματάρχης τοῦ
Β' τάγματος, Ζ. Μήλιος, ὁ ὑποταγματάρχης, Ε. Γαβριήλ. Οἱ
Λοχαγοί, Στ. Δ. Νικολάου, Ν. Λιακόπουλος, Θ. Ν. Κασνέ-
τζης. Ο ὑπολοχαγός, Μ. Λαζόπουλος. Οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ
Α. Κουτζανζόπουλος, Α. Ἀθανασίου, Ζ. Ἀθανασίου, Ν. Τζα-
τζαρόνης, Γ. Μπαδέκης. — Οἱ Ταξιαρχικοὶ Πεντακοσίαρχοι
καὶ ἑκατόνταρχοι, Κ. Ντ. υπιώτης, Α. Οἰκονομίδης, Ἀθ.
Βλαχομιχάλης, Ι. Καρπούζης, Ἠλ. Κάντας, Ν. Γεωργίου, Ν.
Ἰωάννου.

Ἀναφορὰ τῶν Ἐπαρχιῶν.

Ἀναφορὰ τῆς νήσου Πόρου
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα,

Ἡ πόλις μας, ἡ πόλις ἀκατέστη διὰ τῆς παλαικῆς κηδεμονίας
τῆς Υ. Ε. μία τῶν πρωτίστων τῆς Ἑλλάδος, ἐκαλλωπίσθη με-
λαμπρὰ δημόσια καταστήματα, με δρόμους ἀξιολόγους, με
ἐμπόριον καὶ μ' ὅσα ἀγαθὰ ἢ φιλόγαθος καὶ φιλόπατρις
ψυχὴ τῆς ἡδύοκησεν, ἀπεκατεστάθη τελευταῖον φεῖ! τὸ
θέατρον Ἀλ. Γεωργίου καὶ ἀποτροπαίων συμπεδηκότων. Οἱ
συμπολίται μας Νικόλαος Γκίκας, Χ. Α. Μάνσης, Παν-
τολέων Εὐσταθίου, Χ. Μιξής, Δ. Σ. Οἰκοδόμος, Μάνθος
Πιπίνος καὶ Κωνσταντῖνος Ἰωάννου Δουζήνας, ἀπατηθέντες
οἱ μῶθοι οὗτοι καὶ κενδοῖς ἀνθρώποι παρὰ τῶν Ὑδραίων
με ὑποσχέσεις ὑπουργημάτων καὶ ἄλλων ἀνοήτων ἰδιοτε-
λειῶν, ἐκράτησαν. ὡς εἰμεθα πληροφορημένοι, ἀνταπό-
κρίσιν ἀρκετὸν καιρὸν με τοὺς Κουντουριώτας καὶ τὸν
Μαυροκορδάτον, προσπαθεῖντες νὰ ὤρῃσιν εἰς τὴν ἄδυσ-
σον τῶν ὀλεθρίων τῶν φρονημάτων καὶ τοὺς λοιποὺς μας
συμπολίταις, ἀλλὰ μὴ δυνάμενοι νὰ κατορθώσωσι τὸ παρα-
κινεῖν, καὶ φοβούμενοι μὴν ἤθελε συλληφῶσι καὶ καθυπε-
ρεθῶσιν ὑπὸ τοὺς νόμους, ἔγραψαν εἰς τοὺς Ὑδραίους,
ὅτι θέλουσι δώσει πρὸς αὐτοὺς βοήθειαν, εἰν βάλωσι τα-
χύτερον εἰς ἐνέργειαν τὸν σκοπὸν τῶν τοῦ νὰ ἔλθωσιν εἰς
εἰς Πόρον καὶ ἐξουσιάζωσι τὸν ἐθνικὸν στόλον καὶ τὸν ναύ-

σταθμον. Οἱ Ὑδραῖοι, οἵτινες εἶχον ἀπατήσῃ τοὺς πατρι-
στὰς τῶν ὅτι κρατοῦσιν ἀνταποκρίσειν μ' ὅλας τὰς Ἐπαρ-
χίας τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ὅτι ὅλαι αἱ Ἐπαρχίαι ἦτον ἑ-
τοιμαὶ εἰς ἐπανάστασιν, καὶ οἱ ὅσοι εἶχον ἰδεῖ πραγμα-
τικῶς ὅτι ὁ ἀρχιληστής Τζάμης Καρατάσιος, καταδικα-
μένος ἐνθεν κακεῖθεν, ἀρπάσας διὰ νυκτὸς ἐν πλεῖστον ἀπὸ
τὸν Ἰσθμὸν καὶ ἐμβὰς εἰς αὐτὸ μετὰ τὰ λεφὰ τῶν ἀδυνα-
τῶν ὁπλῶν τοῦ ὅλων τὸν ἀριθμὸν πέντε, ὑπῆγεν εἰς Ὑδραν,
ὅπου ἀπῆλπισε μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὰ σχέδιά τῶν, αὐτοὶ
λέγουμεν, μοιροῦντι ἤξευρον ὅτι εἰς Πόρον δὲν εὕρισκεν βοή-
θειαν παρὰ τῶν κατοίκων, γνωρίζοντες ὅμως ὅτι τὸ δίκριον
ἢ ἔλλῃς ἐφυλάσσετο ἀπὸ ὀλίγους τινάς, συνέλαβον
τὸν σκοπὸν νὰ τὸ κυριεύσωσι μετὰ τὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ ἐμψυ-
χώσωσι διὰ τοῦ κινήματος τούτου τοὺς ψευδεῖς τῶν φα-
τριαστὰς. Ἐλθόντες λοιπὸν μέσης νυκτὸς ὡς λησταὶ ἐν-
πλοὶ περίπου τὸν ἀριθμὸν διακίσεισι ἐπὶ λέμβων, ἔχοντες
ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Α. Κριεζῆν, εἰσεπήδησαν εἰς τὸ δίκριον,
τοῦ ὁποῦ ἀμέσως ἤρχισαν νὰ ἐτοιμάσωσι τὰ κανόνια με-
γάλῃ βίαν. Ποίαν ἀνάγκην εἶχον οἱ Ὑδραῖοι νὰ γεμίσω-
σι τὰ κανόνια, εἰν οἱ Ποριῶται ἦσαν σύμφωνοι μετὰ τὰ φρο-
νήματά τῶν, ὡς μᾶς ἐσυκοφάντησαν, ἔλαβον πάραυτα τὸ
μέτρον τοῦτο φοβούμενοι μήπως οἱ πολῖται τοῦ Πόρου ἡ-
θελον λάβει ὅπλα κατ' αὐτῶν, καὶ ἦτον ἑτοιμοὶ νὰ πυροβο-
λήσωσι τὴν πόλιν ἢ αἰφνίδιος, ὡς εἰπαμέν, εἰσεβῇ τῶν Ὑ-
δραίων εἰς τὸν λιμένα μας ἔφερε φόβον καὶ ἐκπληξιν εἰς
ἅπαντας τοὺς κατοίκους, πλὴν τῶν ἀνωτέρω ρηθέντων, καὶ
ἡ φρουρὰ τῆς πόλεως μας πυροβολοῦσα κατ' αὐτῶν, ἐφώ-
ναξε τὸν πλοίαρχον τῆς κορβέτας ἢ Ὑδρα Γ. Σαχίνην νὰ
τοὺς πυροβολήσῃ, παρερχομένους πλησίον τῆς, ἀλλ' ἐκ
τῆς κορβέτας οὐδ' ἀπάντησιν σχεδὸν ἐδόθη, σημείον ὅτι
ὁ πλοίαρχός τῆς ἦτο συνεννοημένος εἰς τὸ κίνημα τοῦτο,
καὶ τοῦτο ἀπεδείχθη γῇ ἐπαύριον, ὅτε ἐγκατέλιπεν εἰς τὴν
διάκρισιν τῶν ἀταρτῶν τὴν κορβέταν ὅλα ταῦτα ἐπρομή-
νουν τὴν καταστροφὴν τοῦ τόπου μας καὶ τὸν ὀλεθρὸν μας.
Ἡ πόλις μας ἐκινύχθη ἀκουσίως πολεμία τῆς Σεβαστιῆς Κυ-
βερνήσεως· οἱ φερόμενοι δὲν ἐτόλμων νὰ ὁμιλήσῃν ἢ νὰ συμ-
βουλεύσων, ὁ δὲ μωρὸς ὄχλος μεθύσας ἀπὸ τὰς ὑποσχέσεις,
τὰς ὁποίας τῷ ἔδωκεν ὁ Κύριος Μισούλης εἰς τὴν πρώτην
συνελεύσειν, τὴν ὁποίαν ἐκρότησεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ν.
Γκίκα, δορυφορούμενος ἀπὸ τοὺς καλιοντζήδας τοῦ ὑπο-
σχεθεὶς εἰς αὐτὸν ἀτέλειαν, ἐλευθερίαν νὰ πράττῃ ὅ,τι αὐ-
βούλεται, καὶ ἐνταῦθα καὶ δόσιν χρημάτων, ἐξωπλίσθη
τότε κατέλαβε φρίκη καὶ τρόμος τοὺς πάντας· ὁ Διοικη-
τῆς ἔφυγεν εἰς τὸ ἀντίπεραν κατὰ τὸ Πελοποννησιακὸν
παράλιον, οἱ πάροικοι ἔφυγον, ἀλλ' οὐδεὶς τῶν ἐισποσίων
ἠδυνήθη νὰ φύγῃ, διότι ἐμποδίζετο τὸ ἀτμόπλοιο ἢ Καρ-
τερία, προσωρμισμένον ἐπὶ τῆς μεταξὺ τῆς πόλεως καὶ
τοῦ Μοναστηριακοῦ περιβολίου, ἐδιώρισθη εἰς τὸ ἀπάθρῳ-
πον τοῦτο ἔργον. Τότε εἰμεθα ἀληθεῖς αἰχμάλωτοι τῶν Ὑ-
δραίων, καὶ εἰμεθα ἀναγκασμένοι νὰ πράσσωμεν, ὅτι αὐτοὶ
ἠθελον, πλὴν ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν τινὲς κλέπτοντες μικρὰς
λέμβους, κατ' ἀπατῶντες τὴν προσοχὴν τῶν φυλάκων διεκί-
νομεν εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος, ὅπου διημέρευεν ὁ Διοικητής
μας, οἱ δημογέροντες καὶ τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα· ληδόν-
τες δ' εὐκαιρίαν, καθ' ἣν οἱ κακεντρεχεῖς καὶ κακόβουλοι
Ὑδραῖοι πυροβολήσαντες κατὰ τῆς σημαίας τῆς Α. Α. Μ.
τοῦ Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, προστάτου καὶ
εὐεργέτου μας, ἡγάγασαν τὸν ἀντιναύαρχον Κύριον Ρικάρ-
δον ν' ἀντιπυροβολήσῃ· τότε, λέγουμεν, μετὰ τὴν ἐρώσαν οἱ
ἀντάρται ἅσασαν τὴν πρὸς τὴν αὐτῶν πρὸς τὸ εἰς τῆς
ναυμαχίας, ἐσώθημεν πολὺ πλεῖστος εἰς τὸ ἀπέναντι παρά-

ὅταν εἶναι πεπεισμένη σήμερον ἡ Εὐρώπη περὶ τῆς εὐθύ-
της τῶν διαλογισμῶν μας, καὶ τῆς εὐλικρινείας, μετὰ τὴν ὁ-
ποῖαν ποθοῦμεν νὰ διατηρήσῃ τὴν εἰρήνην, πρέπει νὰ καταπεισθῇ
ὅτι ἔχομεν καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν θέλησιν τοῦ
να ἀμυνώμεν τὰς ἐξουσίας τῆς αὐτονομίας καὶ τὰς δίκαιάς μας.
Ἡ Γαλλία θέλει φυλάξῃ αὐτὰ μετὰ φροντίδα ζήλου ὑπὸν.
Εἰς τὸν πρῶτον ἀκουσθέντα ἀλαλαγμὸν ἐσκίσησαν τὰ
ἄλλα, καὶ αὐτὴ ὑπερῆφανεύετο βλέπουσα τοὺς υἱοὺς
τῆς Βασιλείας τῆς ἐρμύνης εἰς τὴν μάχην, καὶ ἀνακαλοῦ-
σα τὸ παράδειγμα, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ὁ πατὴρ τῶν, ὅταν αὐ-
τὴν ἐρρίψε τὸ πρῶτον κανόνιον διὰ τὴν ἐλευθερίαν.
Ἡμεῖς δ', ὦ ἄναξ, τοὺς ὁποίους ἐνέδυσσε μετὰ τὴν ἐμπι-
στοσύνην τῆς εἰς τὰς δεινὰς ταύτας ὥρας, θέλομεν ἐκπλη-
ρώσει τὴν ἐντολήν τῆς συμπυκνούμετοί περὶ τὸν συλλαγματι-
κὸν ὑμῶν θρόνον, καὶ παρέχοντες εἰς αὐτὸν τοῖς τῆς ἐννοίας
μας, τὴν καρτέραν μας καὶ τὴν εἰς τὴν πατρίδα ἀπαραδί-
αστον ἀφοσίωσίν μας.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 200. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ἐνταλμα καθαιρέσεως (ordonnance de déchéance)
ΤΟ Α΄ ΔΙΑΡΚΕΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΣΤΜΒΟΥ-
ΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ
ΕΛΑΦΡΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ.
ΔΙΑ ΤΗΝ Α. Ε. ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Κωνσταντῖνος Ἀζελός, Λοχαγὸς Ἐπιθεωρητῆς
τῆς Κεντ. Στρατιωτ. Σχολῆς, Εἰσηγητῆς τῆς Α΄ διαρκῆς
Στρατιωτικῆς Συμβουλίας τῆς κατὰ τὴν Πελοπόννησον
Ἐλαφρῆς στρατῆς, συνεδριάζοντος εἰς Ναύπλιον, καὶ ἐκ-
πληρῶν ὡς τοιοῦτος εἰς τὰς κατὰ τῶν στρατιωτικῶν φυλο-
δικῶν δικογραφίας τὰ παρὰ τῆς νόμου ἀποδιδόμενα
χρεῖα εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐγκλ. τακτικῆς Δικαστηρίας.

Θεωρῶν τὸ ὁποῖον ἐξέδωκεν Ἐνταλμα συλλήψεως
τὴν 27 Ἰουλίου 1831 ὑπ' Ἀρ. 100 διὰ τὴν Ταγμα-
τάρχην τῆς 14 Ἐλαφρῆς Ταγμάτων Δ. Τζάμην Κα-
ρατάσιον, ἐγκαλέμενον δι' ἐγκλημα τσακισμοῦ.

Θεωρῶν τὴν ὑπ' Ἀρ. 4,841 ἀπάντησιν γενομένην
τὴν 8 Αὐγούστου 1831 παρὰ τῆς Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου
τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος Κ. Κωνσταντίνου Ράδου, διὰ
τῆς ὁποίας εἰδοποιεῖ τὸ Συμβούλιον τῆς, ὅτι ὁ Ταγ-
ματάρχης τῆς 14 Ἐλαφρῆς Ταγμάτων Δ. Τζάμης
Καρατάσιος δὲν ἐσυλλήφθη.

Θεωρῶν τὸ ὁποῖον ἐξέδωκεν Ἐνταλμα καταδιώξεως
τὴν 10 Αὐγούστου 1831, ὑπ' Ἀρ. 150 διὰ νὰ γένῃ ἐρευνα
περὶ τῆς εἰρημένης φυγοδικίας, καὶ ἕκαστος πολίτης νὰ φα-
νερώσῃ τὴν ἐνεστῶσαν διαμονὴν τῆς ἐγκαλεμένης.

Θεωρῶν τὴν ὑπ' Ἀρ. 4,910 ἀπάντησιν γενομένην
τὴν 17 Αὐγούστου 1831 παρὰ τῆς Ἐκτάκτου Ἐπιτρό-
που

τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς ὁποίας εἰδοποιεῖ τὸ
Βῆμα τῆς, ὅτι ἐδημοσιεύθη τὸ Ἐνταλμα καταδιώξε-
ως εἰς Μεσολόγγιον τὴν 14 Αὐγούστου 1831, καὶ τὴν
ἐγγραφὸν ἔκθεσιν τῆς δημοσιεύσεως καὶ προκηρύξεως
τῶν δύο εἰρημένων Ἐνταλμάτων τῆς 27 Ἰουλίου 1831
καὶ 10 Αὐγούστου 1831.

Δυναμίται ὑπ' Ἀρ. 464 Ἀρθροῦ τῆς Παινικῆς Κώδικος.
Κηρύττει,

Α'. Τὸν Ταγματάρχην τῆς 14 Ἐλαφρῆς Ταγμά-
τος, Δ. Τζάμην Καρατάσιον, ἀντάρτην κατὰ τῆς νόμου.

Β'. Κατὰ συνέπειαν καθαιρῇ αὐτὸν τοῦ βαθμοῦ
καὶ τῶν δικαιωμάτων πολίτη Ἑλλήνος.

Γ'. Τὰ κτήματά του θέλουν εἶδαι καὶ θέλουν μείνει
ὑπὸ μεσέγγυον πρὸς ὄφελος τῆς Ἐπικρατείας εἰς
ὅλον τὸ διάστημα τῆς φυγοδικίας του.

Δ'. Ἀπαγορεύεται εἰς αὐτὸν κάθε πράξις δικαστικῆς
καθ' ὅλον τῆς τὸν καρὸν, καὶ θέλει δικαδῆ, μολονότι
ἀπών.

Ε'. Προσκαλεῖνται ἅπασαι αἱ Πολιτικαὶ καὶ Στρα-
τιωτικαὶ Ἀρχαὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὲν Ἐνταλμα,
τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς σάλπινγος, καὶ
τῶν τυμπάνων, καὶ τοιχοκολληθῇ εἰς ὅλα τὰ ἀπὸ
τὸν νόμον διωρισμένα μέρη.

Ἐν Ναυπλίῳ ἐκ τῆς Γραφείας μας, τῆς 24 Αὐγούστου 1831.
Ὁ Εἰσηγητῆς Κ. ΑΖΕΛΟΣ. Ὁ Γραμ. Κ. Σκαναδής.

Ἀρ. 1,062 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΠΡΩΤΟΚ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΟΡΟΥ, ΔΙΓΙΝΗΣ, ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ ΚΤΛ.

Παρόλας τις ἑξαμηνουὶ Κόης Μεσσηνίας κατὰ τὴν 3 Μ-
αίου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, εἰς Πόρον ἐπλήρωσε τὸν ἰσὺν. Δεστω-
νίκην καίριος κατὰ τὰ νότα μετὰ μάχαιραν, καὶ ἰδραπέτευσιν.

Ὡς τοιοῦτος κατηγορήθη ἀπὸ τὸν Διοικητὴν Πόρου, καὶ
κατὰ συνέπειαν ἐκλήσθη εἰς ἀπολογία διὰ τῶν ὑπ' Ἀρ. 868
καὶ 1023 Α καὶ Β ἐνταλμάτων τοῦ Δικαστηρίου τούτου,
τὰ ὁποῖα καὶ τοὶ ἐν-ρρήθησαν κατὰ τὴν ἀπαιτούμενην τάξιν,
ἐληξεν δὲ καὶ ἡ προθεσμία των, αὐτὸς δὲν ἐμφανίσθη.

Τὸ Δικαστήριον ἐπομένως, ἐνῶ διὰ τρίτην καὶ τελευταίαν
φορὰν προσκαλεῖ τὸν φυγοδικόν, ἵνα παρουσιασθῇ ἐνώπιόν
του καὶ ἀπολογηθῇ, τῷ παρῶν δὲ προθεσμίαν δέκα ἡ-
μερῶν, ἀπ' ἧς τὸ Ἐνταλμα τούτο καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν
Εφημερίδα, καὶ δι' ἀντιγράφων δημοσιευθῇ, ὡς ἀπαιτεῖται,
εἰς τὴν διαμονὴν του, τὸν εἰδοποιεῖ, ὅτι, μὴ ἐμφανιζόμενος,
θελὺν ἐνεργηθῇ ὅσα ὁ περὶ τούτων νόμος κελεύει.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ δραπετοῦ. Ἀνάστημα μέτριον, χρῶ-
μα μελαγχρινόν, ὀφθαλμοὶ μέλανες, πρόσωπον ὠσείδες, ἐπὶ
δεκαεννέα.

Κάθε ἀνήκουσα ἀρχὴ τοῦ Κράτους θέλει ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν
φυγοδικίαν τὴν συλλήψιν.

Ἐν Διγίνῃ, τὴν 28 Ἰουλίου 1831.
Ὁ Πρόεδρος ΚΥΡΙΤΖΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ.
Ἀντὶ τοῦ Γραμ. Ὁ ὑπογρ. Ν. Μαρῖνος.

Ἀναφοραὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἑλλάδι στρατευμάτων.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐξοχώτατε,

Μετὴν πλέον βαθεῖαν θλίψιν καὶ ἀγανάκτησιν ἔμαθε πρὸ καιροῦ τὸ κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα Ἡ' Τάγμα, τὰ κινήματα ῥαδιούργων καὶ φιλοταράχων τινῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ὑπὸ τὸ πομπῶδες πρόσχημα γενικοῦ συμφέροντος ἠθέλησαν νὰ ταραξοῦσιν τὴν γενικὴν ἡσυχίαν καὶ εὐταξίαν, καὶ ἐπεινόησαν νὰ ἀναδειχθῶσι πληρεξούσιοι παραστάται τοῦ ἔθνους ὅλου, ἐνῶ ποτὲ δὲν ἐδόθη εἰς αὐτοὺς τὸ αὐτὴ ἐξουσία.

Μετὰ βαυτέραν θλίψιν καὶ δικαιωτέραν ἀγανάκτησιν πληροφορεῖται ἤδη τὸ ἴδιον Τάγμα, Ἐξοχώτατε, τὸ ὅσον ἀνέστη, ἄλλο τότεν τολμηρὸν καὶ παρακεκινδυνευμένον ὄλεθρον συμδᾶν τοῦ Πόρου, συμδᾶν, τὸ ὅποιον ἐνῶ διέσωτε τὴν ἀπολαυτέραν πρὸ χρόνων αἰάσαχον εὐταξίαν, ἐνῶ ἐστάθη αἰτία θλιδερῶν ἀποτελεσμάτων, σύζει δικαίως τὴν ὀργὴν τοῦ ἔθνους.

Τὸ Ἡ' Τάγμα, διὰ τῆς παρούσης ἀναφορᾶς τοῦ, Ἐξοχώτατε, σπεύδει νὰ σᾶς προσφέρῃ ἑαυτὸν ἑτοιμὸν εἰς ὑποστήριξιν τῶν καθεστῶτων ἐναντίον τῶν ῥαδιούργων καὶ ἀποστατῶν, μαζὴ μὲ τὰς μεγάλας τοῦ εὐχαριστίας δι' ὅσα ἀπῆλυσεν ἀγαθὰ ἀπὸ τὴν στιγμήν τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλεύσεώς σας, καὶ δι' ὅσα ἀναμένει νὰ ἴδῃ ἀπὸ τὴν ἔμμενον Κυβέρνησιν καὶ πατριωτικὴν κηδεμονίαν τῆς Υ. Ε., εἰς τὴν ὁποίαν ἀφιερῶμενοι μὲ ὅλην τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ σέβας ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Δεσφιδίᾳ.

Ἰωάννης τοῦ Γκούρα, Δ. Μπιρμπίλης, Κωνστ. Κ. Ρόδιος, Γ. Λουκόπουλος, Σταῦρος Κόντος, Κωστῆς Ἰω. Λιάνο, Ταξιάρχης Σαντᾶ, Γ. Στυλιδιώτης, Ν. Ἀνδρέου, Α. Νικολάου, Ἰω. Δημητρίου, Δ. Φράγκου, Παπᾶ Γιάννης Παπᾶ Νικολάου, Α. Εὐσταθίου, Α. Ἰωάννου, Ἰω. Θεοδώρου, Ἀθανάσιος Χινόπορος.

Ἐπικυροῦνται αἱ γήσεις ὑπογραφαὶ τῶν Ἐπιτελῶν, Λοχαγῶν, Ὑπολοχαγῶν καὶ Ἀνθυπολοχαγῶν τοῦ ἰδίου Ταγματος.

Ὁ εὐπειθὴς Ταγματάρχης Ἰω. τοῦ Γκούρα.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐξοχώτατε,

Μετὴν πλέον βαθεῖαν θλίψιν καὶ ἀγανάκτησιν τῆς ψυχῆς τοῦ πληροφορεῖται τὸ κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα Στρατιωτικόν, ὅτι ἄτομά τινα ἔχοντα μὲν πρὸ πολλοῦ ἤδη τὴν φωλεάν των εἰς Ὑδραν, ἐπιστηρίζοντα δὲ ἀπὸ τοὺς προκρίτους τῆς αὐτῆς νήσου, καὶ τὰ ὅποια, ἀπὸ ἰδιοτέλειαν καὶ πάθῃ κινούμενα πολλάκις ἐπροσπύχσαν διὰ τῶν ῥαδιούργων των ν' ἀνατρέψουν τὰ καθεστῶτα καὶ νὰ ταραξοῦσιν τὴν ἐσωτερικὴν τῆς Ἐπικρατείας ἡσυχίαν καὶ εὐταξίαν, ὡς μ' ἀποτυχίαν των ἐπράξαν κατὰ τὴν Σπάρτην καὶ Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, ἐξακολουθοῦν εἰσέτι ὑπὸ τὸ πρόσχημα τάχα πατριωτισμοῦ, ὡς διακηρύττοντα συνελευσιν καὶ σύνταγμα, καὶ ἐπιμένουν ἀναισχύντως εἰς τὸ ν' ἀποπλανοῦν ὅτι ὅχι μόνον ἴσχυσαν διὰ τῶν ἐπιβουλῶν των εἰσληφθεῖν νὰ ἐξαπατήσουν, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς βίας νὰ πείσουν τῶν νησιωτῶν τινᾶς τοῦ Αἰγαίου εἰς τὸ νὰ ἀναφερθῶσι πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, ζητοῦντες καὶ αὐτοὶ συνελευσιν καὶ σύνταγμα, καὶ ὅτι ἐσχάτως κατακυριεύσαντα ληστρικῶς εἰς τὸν Πόρον τὸ διὰ τὸν Ἑλλάδος, ἀπέδειξαν τρανώτατα μὲ τὸ ἐπαναστατικόν των κίνημα τοὺς στασιαστικούς των σκοπούς.

Ὅπως δὲ ἀποδοκιμάζον καὶ ἀποστρεφόμενον τὰ ἀξιοκατάκριτα καὶ ὀλέθρια τῶν κακοβουλῶν τούτων βουλευματα καὶ

κινήματα, τὰ ὅποια δὲν ἀποβλέπουν, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ ρίψουν καὶ πάλιν τὸ ἔθνος μας εἰς τὴν τρομερὰν ἀναρχίαν, ἥτις καὶ ἄλλοτε τοσοῦτον τὸ κατεσπάραξε, τὸ Στρατιωτικόν σπεύδει, Ἐξοχώτατε, ν' ἀνανεώσῃ διὰ τῆς παρούσης τοῦ τὴν ὀλόκληρον εἰς τὴν Σ. Κυβέρνησιν ἀφοσίωσιν, καὶ τὴν ἐντελεστάτην των προθυμίαν καὶ σταθερότητα εἰς ἐπιστήριξιν τῶν καθεστῶτων.

Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ περὶ συνελεύσεως καὶ σύνταγματος, τὸ Στρατιωτικόν, ὡς χρέος τοῦ, τὸ ἀφίνει τοῦτο εἰς τὴν βαθύνουσαν καὶ τὴν συνέσιν τῆς Σ. Κυβερνήσεως, ἥτις μόνη διὰ τῆς φρονήσεως καὶ πατρικῆς κηδεμονίας καὶ εἰσῆξεν εἰς τὸ ἔθνος τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ ἡσυχίαν καὶ εὐδαιμονίαν, καὶ τὸ διετήρησεν ἀνεπηρέαστον μέχρι τοῦδε καὶ μὲ ὅλην τοῦ τὴν ἐξωτερικὴν ὑπόληψιν, καὶ ἥτις μόνη διὰ τῆς ἐμβριθείας της δύναται νὰ κατανοήσῃ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν τοῦ ἔθνους τὰ συμφέροντα ἀπαιτοῦν τῶντι τὴν συγκρότησιν τῆς συνελεύσεως κτλ.

Κρίνει δὲ χρέος τοῦ ἀπαραίτητον νὰ παρήτρησῃ εἰς τὴν Α. Ε., διαμαρτυρούμενον ἐνώπιον Θεοῦ, ἐνώπιον τοῦ πολιτισμένου κόσμου, καὶ ἐνώπιον τοῦ ἔθνους τοῦ καὶ τῆς Ἐξοχότητός σας, ὅτι τὰ βηθέντα ὀλίγα ἄτομα, τὰ ὅποια ἤδη προσπαθοῦν μὲ τὴν πλέον φοικτὴν ἀσυνειδησίαν νὰ ὠθήσωσι τὴν πολιτικὴν τοῦ ἔθνους μας ὑπαρξίν εἰς τὴν παντοτεινὴν τοῦ ἀπώλειαν, αὐτὰ ταῦτα εἶναι, τὰ ὅποια διὰ τοὺς ἰδιοτελεῖς των σκοποὺς καὶ τὰ πάθη των ἡνοῖξαν τὰς θύρας τῆς Πελοποννήσου εἰς τὸν βάρβαρον Ἀραβὰ, παρὰ τοῦ ὁποίου τὸ πλεῖστον κατερημώθη μέρος τῆς Ἑλλάδος, καὶ μέγα τῶν κατοίκων της ἐφρονέθη καὶ ἡχμαλωτίσθη. Αὐτὰ ταῦτα εἶναι, τὰ ὅποια συνήργησαν φεῦ! εἰς τὴν πτώσιν τοῦ χλευνοῦ Μεσολογγίου, ὅπερ ἔγεινε τάφος τοσοῦτων ἀθώων ὀλοκαυτωμάτων, καὶ τὸ ὅποιον ὁ Ἑλληνικὸς βραχίων διεφύλαξεν ἐν δόξῳ, καὶ μέχοι τέλους ἤθελε διαφυλάξει ἀπόρρητον.

Αὐτὰ ταῦτα εἶναι, τὰ ὅποια ἐπροξένησαν τὴν κατὰ τὰς Ἀθήνας σφαγὴν, καὶ τὸν φόνον εἰς τοὺς ἀνδρειότερους στρατιωτικούς μας, καὶ αὐτὰ τὰ ἴδια τέλος πάντων εἶναι, τὰ ὅποια ἐσχάτως κατήνησαν τὸ δυστυχὲς ἔθνος μας εἰς τὸ νὰ ἐκπνεύσῃ τὰ λοισθήκ, ἐὰν ἡ δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου διὰ τῶν τριῶν Συμμαχῶν ἀξιοσεβάστων δυνάμεων δὲν ἤθελε τὸ σώσει.

Τὸ Στρατιωτικόν ἐπιθυμοῦν νὰ καταχωρηθῇ ἡ παρούσα τοῦ εἰς τὴν Γενικὴν τῆς Ἑλλάδος Ἐφημερίδα πρὸς κοινὴν ποίησιν τῶν ὀρθῶν του φρονημάτων, λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ προσφέρῃ πρὸς τὴν Α. Ε. ὅλην τὴν ἀφοσίωσιν, τὸ σέβας καὶ τὴν εὐπειθειαν.

Ἐν Μεγάρῳ, τὴν 2 Αὐγούστου 1831.

Ὁ τοῦ 18 Ταγματος Ἐτακτοῦ Ἐπιθεωρητῆς Γ. Δατσάνης, ὁ Ἐπιθεωρητῆς Δ. Ἀθανασίου. — Ὁ Ταγματάρχης Τριαντάφυλλος Τσουράς. — Οἱ Ὑπασπισταί, Γ. Πτολεμαῖος, Δ. Πανούσης. — Ὁ Σημειοφόρος, Α. Ἱερομόναχος. — Οἱ Λοχαγοί, Μ. Γιολάννης, Ι. Κονδούλης, Δ. Κρικιούκης. — Ὁ Καταλυματίας, Α. Στ. Πασπάλης. — Οἱ Ὑπολοχαγοί, Α. Σούτης, Χ. Κωνσταντίνου, Ι. Στάμου, Γ. Σκιαθᾶς. — Οἱ Ἀνθυπολοχαγοί, Σπ. Κωνσταντίνου, Α. Κοτζωρῆς, Γ. Διάσκος, Β. Χ. Στάμου. — Ὁ Ὑποταγματάρχης τοῦ 19 Ταγματος, Α. Σαραφινού. — Οἱ Λοχαγοί, Δ. Γαζιού, Γ. Παλαμίδας, Γ. Κωνσταντίνου. — Οἱ Ὑπολοχαγοί, Α. Καλαμίδα, Ν. Θεοφίλου, Γ. Παπᾶ. — Οἱ Ἀνθυπολοχαγοί, Α. Ἀντωνίου, Α. Δημητρίου. — Οἱ Ταξιαρχικοὶ Ἐκπτόνταρχοι, Ι. Κόλιας, Ι. Γουλιεμάκης, Α. Ἀναστασίου, Π. Σερόπουλος. — Οἱ Πεντηκόνταρχοι, Μ. Τέντε, Ι. Κομπιτζῆς, Γ. Καλυδάς, Θ. Πέπας, Σπ. Ἀν. ἱ. ἀν. ἱ.

Ἐν Γράδῳ Ταλαντίᾳ, τὴν 3 Αὐγούστου 1831.

Ὁ Χιλίαρχος, Α. Γαζός. — Ὁ Ὑπασπιστής, Γ. Ἀντωνίου. — Ὁ Ταγματάρχης, τοῦ Στ. Ταγματος, Τ. Νικολάου. — Οἱ

τὰ ἀποτελέσματα τῶν θέλει εἶδαι ἢ βλάβη
μεγίστη ζημία τῷ Ἔθνει.

Θεωρῶντες λοιπὸν μὲ ἄκραν λίπην μας τὰ τοι-
ῦτα, αἵτινα βάσιν ἔχουσι τὴν ἀναρχίαν καὶ τὴν
ἐκπεραίωσιν τῶν ἱερῶν καθεστώτων, καὶ ἀποσπερ-
μοῖ αὐτὰ, σπεύδουμεν νὰ κοινοποιήσωμεν τῇ Σ. Κυ-
βερνήσει, ὅτι εἴμεθα καὶ θέλομεν εἶδαι ἀφωσιωμένοι
ἵποτε πρὸς τὴν Υ. Ε. καὶ εἰ πρωταίτιοι τῶν καλῶς
ἐνδυνάτων εἰς τὰ τῷ Ἔθνει συμφέροντα, ἀποσπε-
ρμενοὶ κατὰ τὰς πράξεις τῶν τυραννοφρένων, οἱ
οἵτι εἴμεθα εἰδόμενοι ὅτι θέλουν ἐπιτίχει καὶ τὴν γρή-
γορον ἀπότισιν τῶν πράξεών των.

Δέξασθε, παρακαλῶμεν, Σεβαστὴ Κυβερνήτα, τὴν
διὰ τῆς παρέσης ἐκφραζομένην ἀφροσύνην ἡμῶν, καὶ
συγκατανεύσατε νὰ ὑποσημειωθῶμεν μὲ ὅλον τὸ ἐφει-
λούμενον σέβας εὐπειθέστατοι πολῖται καὶ τέκνα τῆς
Υ. Ε. γνήσια καὶ εὐκρινῆ.

Ἐν Τροιζίνι, τῇ 12 Ἰουλίου 1831.

Οἱ Προκριτεμογέροντες. Ἀναγ. Σπυρίδης, Γ. Λο-
γοθέτης, Χρ. Καλέτζης, Π. Μεσσήνης, Γ. Κόλιας. —
Οἱ πολῖται. Π. Νταβάνης, Γ. Ψυχουῖς, Ἀγ. Λο-
γοθέτης, Δ. Λόρης, Λ. Γεωργιλύσης, Ἀν. Οἰκονόμου, Ι.
Παππᾶ Γεωργίου, Γ. Τζαβδίνης, Στεφανῆς, Ἀργύρης,
Μ. Μαργούκας, Ι. Ταβάνης. κτλ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Προσφώνησις τοῦ τῶν Ἀντιπροσώπων τῆς Γαλ-
λίας Συνεδρίου πρὸς τὸν Βασιλέα. — Ἐν Παρι-
σίαι, 5 — 17 Αὐγούστου 1831.

« Ἀναξ! Μακάριοι λογίζονται οἱ τῆς Γαλλίας Ἀντι-
πρόσωποι, ὅτι ἀφίχθησαν εἰς τὰ προεόρτια τῆς μεγάλης
μνημῆς τῆς Ἰουλιανῆς ἐπαναστάσεως ἀπὸ μέσον τοῦ ἀνδρείου
τούτου λαοῦ τοῦ ἐπιτρεφθέντος αὐτὴν μὲ τὸ αἷμα του.
Ἐξεπληρώσαμεν τὸ χρέος μας προσφεραντες εἰς τὰ γει-
νικά θύματα τὸν φόρον τῶν δακρύων καὶ τῶν δακρύων τῆς
Γαλλίας, καὶ εὐχαριστοῦμεν τὴν Υ. Μ. ὅτι μᾶς ἔκαμε νὰ
ἴδωμεν τὰς πανδήμους ταύτας καὶ νικητηρίους ἐσθλας, τὰς
ὁποίας, ὡράϊστε μὲν μὲ ὅλον του τὸ ἀπαύγασμα ὁ πατριω-
τισμὸς, ἐσέμινε δὲ καὶ ἐλευθερὰ καὶ μεγαλοπρεπῆς συν-
αθροίσας ὅλεκληρον λαόν.

» Εἰς τὸ κατανυκτικὸν τοῦτο θέαμα τῆς κοινῆς ὁμο-
νοίας, αἰετούμεν περὶ τὸν συνταγματικὸν ὕμνον θρόνον συν-
τημένα τῆς Γαλλίας τὰ αἰσθήματα.

» Διὰ νὰ διασημάνωμεν δ' ἐπὶ τὸ μᾶλλον τὴν ὁμόψυχον
ταύτην συμφωνίαν, ἐπικαλούμεθα μὲ ὅλην τὴν ἐφεσιν μας
τὴν ὁμοιοτροπὴν ὅλων τῶν Ἀρχῶν ἐξουσίας.

» Τὸ ὁμοεὶδὲς τῆς δημοσίας διαχειρίσεως καθ' ὅλην αὐ-
τὴν τὴν ἱεραρχίαν, καὶ ἡ ἐνέργεια αὐτῆς, ἐμπεπιστευμένη
εἰς χεῖρας ἀξίων καὶ ἀμέμπτων, πιστῶν εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς
Ἰουλιανῆς ἐπαναστάσεως, θέλουν ἐντυπώσῃ εἰς τὴν ὑμε-

τέραν Κυβέρνησιν τὸ συνδύως πράττειν, ἐκ τοῦ ὁποίου θέλει
διπλασιασθῇ ἡ δύναμις τῆς, καὶ θέλουν παρεξείδῃ αὐτὴν
τὴν εὐκρινῆ ἐκείνην σύμπραξιν, τὴν ὁποίαν ζητεῖ παρ'
ἡμῶν ἡ Υ. Μ. καὶ ἡμεῖς ὑποσχεόμεθα εἰς αὐτήν.

» Τοιοῦτον εἶναι τὸ δραστήκιον μέσον τοῦ νὰ κατα-
παύσωσιν ἐκεῖναι αἱ ταραχαί, αἵτινες ἐκπλήττουν καὶ ἀ-
παυδίζον τὴν Γαλλίαν, ἐκεῖναι αἱ ἀξιοκατάκριτοι μηχανο-
ρῶφαι τῶν πατριαστῶν τοῦ ἐκπεσόντος γένους, τῶν ὁποίων
ἡ αἰθάδεια χρειάζεται προσεκτικὴν ἐπαγρύπνησιν, καὶ αἱ
συνομοσίαι αὐτοῦσαν συστολήν. Τοιοῦτοι οἱ ὁποῖοι, θέλουν
ἐκλείψει αἱ ἐλπίδες τῶν μαρῶν, οἵτινες διειροπολοῦντες
τὴν χίμαιραν τῆς δημοκρατίας τὴν εὐλῶ δικαίως ἀποδοκι-
μαζομένην ὑπὸ τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος, συγχύζουσιν τὴν
κοινὴν, τὴν ταρατίζον καὶ συγχύονται γίνονται συν-
νεύουσι μὲ τὸ κόμμα, τὸ ὁποῖον ἀκολουθοῦν ἀπαράτρεπτα
τὰς ἐπικουρὰς παραδόσεις του, ἀναβάλλουσι τὰς ἀτα-
ξίας διὰ νὰ μᾶς διαίρη καὶ μᾶς ἐξασθενήσῃ.

» Αἱ μάταιαι αὐταὶ ἐπιχειρήσεις θέλουν ἀποτύχει ἔμ-
προσθεν τῆς σταθερότητος τῆς Γαλλίας. ἔμπροσθεν τῆς
πειράς, ἥτις τὴν κάμει νὰ προφυλάττεται ἀπὸ τὰς ἀξιο-
κατακρίτους φιλοδοξίας ὅλων τῶν ἐπιτυχῶν, ἀπὸ τὰς φαν-
τασίας τοῦ παρελθόντος, αἱ ὁποῖαι δὲν εἰμποροῦν πλέον νὰ
ἐπιστρέψωσι, καὶ τὰς ὁποίας ἀμεταθέτως κατεδικάσεν ὁ
κοινὸς ὁρδὸς λόγος.

» Ἐπεριειδυμένη εἰς τὴν συνδρομὴν ὅλων τῶν θελήσεων
ἡ ὑμετέρα Κυβέρνησις, θέλει ἀναχαιτίσει τοὺς πατρι-
στας, ὁποῖοι καὶ ἂν εἶναι, καὶ θέλει στερεώσῃ ἐπὶ τὸ
μᾶλλον τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν. Ἡ Κυβέρνησις δὲν εἰμ-
πορεῖ νὰ εἶναι ἀδύνατος, ἐθνικὴ ὄντα διότι ἡ ἰσχύς αὐτῆς
εὐρίσκεται εἰς αὐτὴν τὴν ἀρχὴν τῆς, εἰς τὰ συμφέροντα
καὶ εἰς τὰ αἰσθήματα ὅλων. Τὴν ἀπόδειξιν τῶν λεγομένων
εὐρεῖ ἡ Υ. Μ. κατὰ τὴν ὁποίαν ἔκαμε πρὸ μικροῦ περιόδιον
παντοῦ εἶδε ὁμοίως πάλλουσιν τὴν καρδίαν τῶν ἀνθρώπων διὰ
τὸν θρόνον τὸν ἀπὸ τῆς Ἰουλιανῆς ἐπαναστάσεως θεμελιω-
θέντα, παντοῦ ἄλλο δὲν ἤκουσεν εἰμὴ τὴν ὁμόψυχον ἐφεσιν
τοῦ νὰ διαφυλάξωσι καὶ ὑπερασπισθῶσιν αὐτόν.

Ἡ ἀλλεπάλληλος ἀνάπτυξις τῶν ἐθνικῶν συντάξεων,
τὴν ὁποίαν μᾶς καταγγέλλει ἡ Υ. Μ., καὶ ἡ ἐξάπλωσις
τῆς δημόσιας παιδείας δὲν δύνανται εἰμὴ νὰ ἐνισχύωσι τοῦ-
το τὸ πνεῦμα τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς ἀφροσύνης.
Ἀναξ, ἀπὸ πολλοῦ προσμένει ὁ Γαλλικὸς λαὸς τὸ ἀγαθὸν
τοῦτο τῆς παγκοσμίου ἐξηπλωμένης προπαιδείας. Ὅλοι αἱ
Κυβερνήσεις τοῦ ὑποσχεθῆσαν εἰς αὐτόν.

» Τῆς ὑμετέρας ἀγαθῆς ἐργαί εἶναι νὰ τελεσιουργήσῃ τέλος
τῆς ὑπόσχεσιν ταύτης, τῆς ὁποίας δὲν πρέπει πλέον ν' ἀνα-
σῇ ἢ ἐκπλήρωσις. Θελομεν ἐκκληρώσει πιστὰ τὸ ὁποῖον
μᾶς ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὴν Χάριν χρεὶς εἰς τὴν ἐξέτασιν
τοῦ ἐμβρόχου συνταγματικοῦ ἡγήματος, τοῦ ὁποίου ἡ ὀρι-
στικὴ λύσις, βεβαιώσα τὴν ἀρμοδίαν τῶν κυρίων Ἀρχῶν
τῆς Πολιτείας, θέλει δώσει ἐπὶ πᾶσιν εἰς τὴν ὑμετέραν Κυ-
βέρνησιν τὴν μονιμότητα, ἥτις φέρει καὶ διατηρεῖ τὴν πε-
ποιθήσιν.

Τότε δὲ θέλουν πάλιν ἀνοιχθῇ αἱ πηγαὶ τῆς ἐθνικῆς ἐν-
δαιμονίας. Ἡ πτώσις, τὴν ὁποίαν ἔπαυε τὸ ἐμπόριον καὶ
ἡ βιομηχανία, καὶ τὴν ὁποίαν ἐπηύξησε ὁ κλονισμὸς τῆς με-

μᾶλλον μεταβολῇ, μέλλει νὰ θεραπευθῇ καθόσον ἔχει νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ κοινὴ εὐταξία.

„ Ἡ παράτασις τῆς καταστάσεως ταύτης τῶν ταλαιπωριῶν δὲν προέρχεται ἄλλοθεν εἰμὴ ἐκ τῆς ἀβεβαιότητος, τῆς ὁποίας φαίνεται ὅτι ἐφθασεν ἀγαθὴ τύχη τὸ τέλος. ὅταν δὲ ἡ ἀσφάλεια καταπραΰνει ὅλων τὰς ψυχὰς, βέλομεν δυνηθῇ νὰ ἐνασχοληθῶμεν εἰς τὴν βελτίωσιν ὅλων τῶν μερῶν τῆς κοινωνικῆς ἡμῶν τάξεως, καὶ εἰς τὴν ἀνακούφισιν τῶν φόρων, εἰς τὴν καταπιεζομένην πλειότερον τοὺς πτωχοὺς καὶ ταλαιπώρους. Δέλουν εὖ· εἴ τι εἰς τὴν ἐπαύριον τῆς καθολικῆς πεποιθήσεως τὸ ἐπ' ἀνάγκης εἰς τὰς χρείας τῶν ἔργων, ἡ δὲ δημοσία περιουσία, ἀκμάζουσα καὶ αὐτὴ ἐτι μᾶλλον, θέλει δυνηθῇ τέλος νὰ χορηγήσῃ βεβαίως εἰς αὐτὰς τὰς τάξεις τὸ ἀπὸ πολλοῦ προσδοκώμενον ἀγαθόν, τὴν ἐμίσθην, λέγομεν, πρωταϊδευτικὴν ἀγωγὴν.

„ Μανθάνομεν ἄσμενοι ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ἡμῶν κατάστασις εἶναι ἐνθαῤῥητικὴ, καὶ ὅτι αἱ πορὶ ἡμῶν δὲν εἶναι ἑλάττωτοι τῶν χρεῶν μας. Αἱ Δυσίαι, τὰς ὁποίας ὑποφέρει ἡ Γαλλία μετὰ σταθερότητος καὶ ἀφοσιώσεως, τὰς ὁποίας θαυμάζετε, ὡς ἀναξ, μᾶ, προσιάσονται νὰ ἐνθῶμεν μετὰ τῇ Τ. Μ. διὰ νὰ φερωμεν εἰς τὰς δαπάνας ὅλας τὰς ἐνδεχομένας μειώσεις. Εἰς ἑθνος, παρὰ τῷ ὅποιῳ ἡ ἰσότης δὲν εἶναι μόνον εἰς τοὺς νόμους, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἔθνη, ἡ οἰκονομία εἶναι τὸ πρῶτον χρέος τῶν διανομέων τῆς δημοσίας περιουσίας.

„ Ἐὰν ὅμως ἐκινδύνευεν ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ ἡ ἀσφάλεια τῆς Γαλλίας, ἐὰν ἐπεχέριε τις ν' ἀμφισβητήσῃ πρὸς αὐτὴν περὶ τοῦ βαθμοῦ, τὸν ὅποιον πρέπει νὰ κατέχῃ ἐν τῇ Εὐρώπῃ, καὶ αὐτὴ δὲν ὑποφέρει νὰ τῆς τὴν ἀσφάλειαν, δὲν θέλει ἀφειδήσῃ πλεονέκτηρον τὸ χρυσίον τῆς ἢ τὸ αἷμα τῆς. Πρῶτος αὐτῆς πλοῦτος εἶναι ἡ τιμὴ τῆς καὶ ἡ αὐτονομία τῆς· τιμιώτατον δὲ τῶν ἀγαθῶν τῆς ἡ ἐλευθερία. Τὰ ὅπλα τῆς, αἱ ἐθνικαὶ φρουραὶ τῆς, εἶναι ἑτοιμαὶ εἰς τὸ πρῶτον σύνθημα, Δέλουν ὑπάγει ὑπὸ τὴν σκιά τῆς σεμνῆς ταύτης σημαίας, ἥτις εἶναι τοσούτων ἀταμιύσεων ἐμβλημα, τοσούτων ἐλπίδων ἢ πίστεως.

„ Μακαρίζει ἑαυτὴν ἡ Τ. Μ. διὰ τὰς σχέσεις, τὰς ὁποίας διατηροῦν αἱ ξέναι Κυβερνήσεις πρὸς τὴν ὑμετέραν. Ἄς ἐλπίζωμεν δὲ ὅτι αὐταὶ Δέλουν ἐπιφέρει τὴν καθολικὴν ἐκείνην ἀφοσίωσιν, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμοῦμεν, καὶ ἥτις θέλει εἶναι ὡς πρὸς τὴν φιλανθρωπίαν τὸ γλυκύτερον κατέσθωμα τῆς Γαλλικῆς καλοκάγαθίας. Εἰμεθα εὐτυχεῖς, βλέποντες συσφιγγομένους τοὺς δεσμοὺς τοὺς συγγενείας ἡμῶν μετὰ τὰς Ἀμερικανὰς Συμπολίτεας, τὰς φύσει ἀνιμμάχους ἡμῶν, καὶ τῶν ὁποίων ἡμεῖς ἐχρηματίσαμεν οἱ αὐτοὶ φίλοι. Προσμένομεν δὲ τὴν διακοίνωσιν τῶν πρὸς αὐτὰς διαπεπραγμένων συνθηκῶν, καθὼς καὶ τῶν πρὸς τὰς πολιτείας τοῦ Μεξικοῦ καὶ τῆς Αἰγῆς, καὶ Δέλουμεν ἐξετάσει τὰ ἐν αὐταῖς ὀριζόμενα.

„ Εὐγνωμοῦμεν δ' εἰλικρινῶς πρὸς τὴν Τ. Μ. διὰ τὰ ὅποια ἔλαβε μέτρα πρὸς βεβαίαν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀπαγορευόντος τὴν ἀνδρεμπορείαν τῶν Μαύρων νόμου, τὸν ὅποιον ἐπὶ κακίστην τύχην ζητεῖ ἀκέρμη νὰ ὑπεκφυγῇ ἢ ποταπὴν πλεονεξίαν. Ἡ ἀτιμος αὐτῇ πραγματεία πρὸς νὰ ἐκλείψῃ ἐπὶ Κυβερνήσεως θεμελιωμένης εἰς τοῦ αἰδίου, ὅπου τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς φιλανθρωπίας. Ἐλπίζει

δὲ τὸ Συνέδριον ὅτι θέλει ἐκπληρωθῇ ὡς ἐγγίστα καὶ ἡ ἐπαγγελία τοῦ Χάρτου ἢ περὶ τὴν νομοθεσίαν τῶν ἀποικίων.

„ Δικαίως παρῶντε τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν ἢ ἀπὸ τῆς Αὐστρίας κατάληψις τῶν Ῥωμαϊκῶν ἐπαρχιῶν ἢ δὲ ἀποχώρησις, ἢ καὶ παράκαιρος, τῶν στρατευμάτων αὐτῆς ἀποδεικνύει ὅτι ἡκούσθη ὁ λόγος τῆς Τ. Μ. Ἀμνηστία ἀληθινὴ, ἡ κτάρητις τῆς δημεύσεως, καὶ αἱ κατὰ τὸ διοικητικὸν καὶ δικαστικὸν σύστημα βελτιώσεις εἶναι ἀγαθὰ, τὰ ὅποια δύναται νὰ ἐπιφέρει παραμυθίας εἰς τοὺς λαοὺς ἐκείνους. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι αἱ εἰς τὴν Τ. Μ. δοθεῖσαι ὑποσχέσεις Δέλουν ἐκπληρωθῇ πιστῶς ὅτι ἡ ἀμνηστία θέλει εἶναι καθολικὴ, ὅτι Δέλουν συντριφθῇ τὰ δεσμὰ ὅλων τῶν αἰχμαλωτισθέντων, καὶ ὅτι, ἢ ἡ πολιτικὴ ἱκανοποιηθῇ, δὲν ἔχει πλέον νὰ στενάζῃ ἡ ἀνθρωπότης.

„ Τὰ δίκαια τῆς Τ. Μ. εὐγενῶς ἐξεδικήθησαν ἐν Λισαβῶνι. Οἱ συμπατριῶταί μας ἐβασανίζοντο ἐν ταῖς ὑπογείαις φυλακαῖς· εἶπεν ἡ Τ. Μ. καὶ ἐπεφάνησαν οἱ στόλοι μας, καὶ ἐβίβασαν μὲν Ῥωμαλέως τὸν τοῦ Τάγρου εἰσπλοῦν, ἀεπειάσθη δὲ νικηφόρος ἡ τρίχρωμος σημαία εἰς τοὺς τόπους, εἰς τοὺς ὁποίους ὑδρίζετο, διετηρήθη δὲ ἡ ἐθνικὴ τιμή, καὶ τὸ παράδειγμα τοῦτο τῇ βίας ἀνέδειξε πῶς ἀποκρίνεται εἰς τὰς ὑδρεῖς ἡ Γαλλία. Ἐναθρομένοθα δὲ διὰ τὸ τοιοῦτον κατόρθωμα τῆς σημαίας μας, καὶ συγχαίρομεν τὸ ἀνδρεῖον ἡμῶν ναυτικὸν διὰ τὸν νέον στέφανον, τὸν ὁποῖον προσέθηκεν ἄρτι εἰς τὰ τρόπαιά του.

„ Τὸ Βέλγιον, τὸ ὅποιον ἐλευθέρως ἔλαβεν, ὡς ἡμεῖς Βασιλεῖα, προσεβλήθη ἄρτι τὰ στρατεύματά μας πορεύονται εἰς βοήθειάν του, καὶ ἀγαλλομένη αἰσθάνεται ἡ Γαλλία τὸ γενναῖον κίνημα, τὸ ὅποιον ἀφορᾷ εἰς τὸ νὰ ὑπερασπισθῇ καὶ νὰ στερεώσῃ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐνδόξου ἡμῶν ἐπαναστάσεως, νὰ προσδιορίσῃ διακεκριμένως τὰς πρὸς τοὺς γείτονας ἡμῶν σχέσεις, καὶ νὰ διαλύσῃ ὅλας τὰς ἀμφιβολίας, αἰτίνες προξενοῦν τὴν ἀδημονίαν.

„ Εἶναι καὶ ἄλλο αἶσθημα, τὸ ὅποιον κυριεύει καὶ κινεῖ βιβρώς ὅλων τὰς καρδίας, λέγομεν δὲ ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἐμπνέει ἡ τύχη τῆς δυστυχούς καὶ ἡρώικης Πολωνίας. Ἡ Γαλλία γνωρίζει χάριν εἰς τὴν Τ. Μ., ὅτι ἐπρόσφερε τὴν μεσιτείαν τῆς. Ὅσον γρήγορα καὶ ὅσον ἐνεργητικῶς ἠθέλατε κάμει ν' ἀκουσθῇ ἡ διπλωματικὴ σας φωνή, δεόντως ἠθέλε γένῃ ὑπὲρ λαοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐθνῶν ἀποκατάστασις ζωηρότατα ἐπιθυμεῖται ἀπὸ τὰς γενναίας ψυχὰς καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀληθεῖς φίλους τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ.

„ Εἰς τοὺς παθηλικούς λόγους τῆς Τ. Μ. περὶ τῶν δυστυχῶν τῆς Πολωνίας εὐχαρίστως εὐρίσκει τὸ Συνέδριον τὴν πολλὰ προσφιλεῖ εἰς αὐτὸ διαδεδομένην, ὅτι δὲν θέλει ἀπολεσθῇ τῆς Πολωνίας ἡ ἐθνικότης.

„ Εἰς τὴν ἐξέτασιν δὲ τῶν δυσκόλων τοῦτων διαπραγματεύσεων παρῶντε ὅτι Δέλουμεν εὖ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῆς ἐπιμονῆς, μετὰ τὰς ὁποίας ὑπερασπίσθησαν τὰ ἀληθῆ τῆς Γαλλίας συμφέροντα. Τὸ πολιτικὸν σύστημα, τὸ ὅποιον θέλει ἐββαίωτε μὲν εἰς τὴν πατρίδα μας τὰ ἀγαθὰ τῆς, ὁποίας κατέκλησεν ἐλευθερίας, ἐπληρίζει δὲ τὴν ἐσωτερικὴν εὐδαιμονίαν τῆς καὶ ἀπ' αὐτῆς αὐτὴν εἰς τὰ ἐξωθύναι καὶ σεβασθῆναι, θέλει ἐγκριθῇ ἐντελέσασθαι καὶ ὑποστηρίχθαι ἐνεργητικῶς.

μιν καὶ εἰς Αἴγινα, ἀφέντες τὰς οἰκίας μας, τὰ σκεύη
 μας καὶ τὰ ἐνδύματά μας εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν ἐν ὁσφ οἰ
 φρενῆρες οὗτοι ἐνικῶντο, ἀπεκατεστάσαντο θρησκείας
 ἐναντίον μας, τὸ πᾶν τοῦς ἔπταιεν, ἔρριψαν ἀπὸ ἡμᾶς
 πολλοὺς εἰς τὰς φυλάκας τοῦ δικροῦ τοῦ Ἑλλάς καὶ τῶν
 τιμοκινήτων με ἀλύσαντες εἰς τοὺς πόδας, ἔδαιρον με ξύλα,
 κτύπων με μαχαίρας, καὶ ἐνὸς ἐκάστου ἡ ζωὴ ἐκινδύ
 νευεν, ἐὰν μόνον ἤθελεν ὁμιλήσει παραινετικὸν τινα λόγον.
 Ἐκολλήθησαν προκλήσεις παρὰ τοῦ Κυρίου Μισαύλη νὰ
 ὁρῶν ὅπως θέλει ἐλευθέρως τὴν Κυβερνήσιν, πλὴν νὰ τιμω
 ρῆται αὐστηρῶς ὅστις ἤθελεν ὁμιλήσει κατ' αὐτοῦ· δὲν ἄ
 ρησαν οἱ στασιάρχαι νὰ κολληθῇ καὶ δημοσιευθῇ κάμμία
 μακρόν, εἴτε τῶν Κ. Ἀντιπρέσβων τῶν Σ. Συμμαχῶν
 Ἀντῶν, εἴτε τῆς Κυβερνήσεως, εἴτε τοῦ Διοικητοῦ, εἴτε τῶν
 Δημογερόντων· τελευταῖον εἰς τὴν δευτέραν ναυμαχοῦσα
 χίαν ἔφυγεν ὅλον τὸ πλῆθος, καὶ μέρος μὲν ἀπεράσεν εἰς
 τὴν μεγάλην ξηρὰν, μέρος δὲ ὠδήσθη διὰ τοῦ ἀτμόπλου
 εἰς Τόραν βιαίως.

Κατὰρας ἐπληρώσαμεν τὸν αἶρα, ὅταν τὴν Ἄ Αὐγού
 στον, ἡμέραν καθ' ἣν θέλει διαγωνίζεται εἰς αἰώνιον ἀνάθε
 μα τὸ ὄνομα τοῦ Μισαύλη καὶ τῶν ἀπαδῶν του, εἶδομεν
 ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς μας τὴν ὡραίαν Ἑλλάδα, τὴν κορβεῖ
 ταν Τόραν καὶ τὸ φεῦδρον νὰ γενοῖν φλογὼν βορὰ. Ἡ
 Θεία Πρόνοια διέσωσε τὸν ναύσταθμον, τὸ δικροτὸν ὁ Ἐμ
 μανουὴλ καὶ τὰ δύο ἀτμόπλευστα, εἰς τὰ ὅποια ὅλα εἶχον
 ἀνάψει πυρεῖα διὰ νὰ γεῖν καὶ αὐτὰ ἀνάλωμα τοῦ πυρός,
 καὶ οὕτως ἡ Ἑλλάς νὰ μὴν εἶναι εἰς κατάστασιν, οὔτε τὰ
 μικρὰ πειρατικά πλοῖα, τὰ ὅποια μετὰ τὴν τοιαύτην πρᾶ
 ξιν εἶχον σκοπὸν νὰ ἐξοπλίσωσι, νὰ καταδιώξῃ.

Μετὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν Ὑποβιβίων καὶ ἀποτροπαίων τού
 των συμβεβηκότων τολμῶμεν νὰ παρακαλέσωμεν τὴν Τ. Ε.
 τὸν κοινὸν προστάτην τοῦ ἀθῶου Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅστις
 πάντοτε ἔδειξε δείγματα τῆς πλέον βαθείας εὐγνωμοσύνης
 πρὸς τὴν Τ. Ε.

Α'. Νὰ γείνη ὁ διερμηνεὺς τῶν ἐγγνωμόνων αἰσθημάτων
 μας πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν γενναῖον Αὐτοκράτορα πασῶν τῶν
 Ῥωσσιῶν, νὰ τὸν βεβαιώσῃ ὅτι ἀποστρεφόμεθα καὶ μισοῦ
 μεν τοὺς ὑβρίσαντας τὴν ἐνδοξὴν σημαίαν του, ἥτις ἐστε
 φανώθη τόσον λαμπρῶς εἰς Νεόκαστρον κατὰ τὴν 8 Ὀ
 κτωβρίου τοῦ 1829 ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας μας, καὶ ὅτι
 τούτους καὶ τοὺς ὁπαδοὺς αὐτῶν κηρύττομεν δημοσίως ἐνώ
 πιον Θεοῦ, ἐνώπιον ὅλων τῶν ἐθνῶν ὀλετήρας τοῦ ἔθνους
 μας· ἐὰν ὁ τόπος μας ἐμιάνη ἀπὸ τοὺς μωροὺς τούτους
 κακίφρονες, τοῦτο δὲν ἦτο συναινέσει ἡμῶν.

Β'. Διαμαρτυρούμεθα ἐναντίον τοῦ ἐθνικοκαταράτου Μισα
 οῦλη, καὶ ὅλων τῶν συναίτιων, συμπρακτόρων καὶ συμ
 βούλων του, διὰ τὸ ὅνεις, τὸ ὅποιον ἐζήτησε νὰ προστρί
 ψῃ εἰς τὴν νησὶν μας, διὰ τὰς ζημίας, αἵτινες μᾶς ἐπρο
 ξενήθησαν ἀφ' ἧς ἡμέρας κατεξουσίασε τὴν νησὶν μας καὶ
 ἀκίμη τὴν ἡμέραν τῆς καταστροφῆς τοῦ ἐθνικοῦ ναυτικοῦ.

Παρακαλοῦμεν, Σεβαστὲ Κυβερνήτα, νὰ διατάξετε νὰ
 δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ἡ ἀπαράβιαστος αὐτή,
 εἰλικρινὴς καὶ ἐλευθέρα ἔκθεσις μας, καὶ ἐνταυτῷ νὰ δε
 χθῇτε εὐμενῶς τὰ σεβάσματά μας καὶ τὴν πλέον βαθεῖαν
 μας ἀφοσίωσιν.

Ἐν Πέρῳ, τὴν 15 Αὐγούστου 1831.

Οἱ πολῖται τῆς νήσου Πόρου. — Κ. Δ. Δουζήνας, Κ.
 Καραδήμας, Γ. Σ. Παπουκλή, Σ. Τρούδες, Α. Οἰκονό
 μιν, Χ. Δουζήνας, Δ. Γ. Δουζήνας, Δ. Χ. Τζούρη, Π.

Π. Λαυρετινίου, Γ. Δ. Δουζήνας, Κ. Χ. Παπα-κυριάκου,
 Κ. Κυνήτος, Στ. Λέκας, Δ. Παπύργενας, Γ. Κ. Παγῶ
 νης, Κ. Γιαγιόπουλος, Στ. Ἡλίας, Κ. Καραγιάννης, Δ.
 Παπα-κιδέας, Δ. Ντουσούλης, Α. Δημητρίου.
 (Ἐπὶ τῇ καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν ἀριθμὸν 95.)

Ἐπικυρῶνται ἡ γνησιότης καὶ ἀνωτέρω καὶ ἀντικρὺ ὑπο
 γραφῶν τῶν κατοίκων τῆς νήσου Πόρου καὶ τὸ ἐμ
 περιεχόμενον τῆς παρούσης ἀναφορᾶς.

Ἐν Πέρῳ, τὴν 24 Αὐγούστου 1831.

Οἱ Δημογερόντες τῆς νήσου Πόρου. — Γεώργιος Σπ.
 Κριεζῆς, Γεώργ. Χρ. Παπα-κυριάκου. Ὁ Γραμματεὺς Ν.
 Οἰκονόμου.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης.
 ΠΡὸς ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΑΙ Σ. ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐξοχώτατε,

Συνελθόντες εἰς ἐν οἱ ὑποσημειούμενοι ἐπελήλυθεν μετὰ
 προσοχῆς ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ τῶν ἐπαρχιῶν Καρυταίνης
 καὶ Φαναρίου τὴν ἐγκύκλιον τῆς Σ. Κυβερνήσεως ὑπ' Ἀρ.
 4,012, καὶ εἶδομεν με βαθεῖαν ἐλπίσιν καὶ ἀγαπᾶσθαι
 τῆς ψυχῆς μας ὅσα κακίστουλοι τινες καὶ μηδαμινὸι ἄν
 θρωποι μεταχειρίζονται εἰς ἀνταρσίαν τῶν πραγμάτων,
 οἵτινες σφετεριζόμενοι τὸ δικαίωμα τοῦ ἀληθοῦς Ἑλλήνος,
 ἀναφέρουν καὶ γράφουν ὡς ἐξ ὀνόματος λαοῦ καὶ ἐπαρχιῶν,
 χάρις νὰ ἔχουν τὴν θέλησιν κοινότητων, ἢ αὐτοχθόνων Ἑλ
 λήνων, ἐκτός τινῶν, οἵτινες ἐφάνησαν πάντοτε πρωταίτιοι
 ταραχῆς, ἀνωμαλίων, καὶ ὁδήγαι τῆς πλέον μυσταρᾶ καὶ
 διεφθαρμένης διαγωγῆς, πᾶσχοντες οὕτω διὰ νὰ ρίψουν τὸ
 ἔθνος μας πάλιν εἰς τὰ δεινὰ πᾶρακολουθήματα τῆς ἀναρ
 χίας, ἀπὸ τῆς ὁποίας μόνῃ ἡ φρόνησις, καὶ ἡ πατρικὴ
 στοργὴ καὶ ὁ ζῆλος τῆς Τ. Ε. ἠδυνήθησαν νὰ ἀπαλλάξουν
 τὸν πολυπαθὲς Ἑλληνα· ἠκούσαμεν καὶ ὅσα ὁ Διοικητὴς
 μας εἰλικρινῶς μᾶς ἐξέθεσε περὶ τῶν ἀληθινῶν τῆς πατρί
 δος συμφερόντων.

Ἡμεῖς μετὰ τὴν παρομοίαν ἀγανάκτησιν συμφώνως με τοὺς
 συμπολίτας μας ὅλης τῆς ἐπαρχίας μας ἐθεωρήσαμεν τὰ
 προεπισυμβάντα κατὰ τὸ Λιμένι διὰ τῆς μηχανορραφίας
 τῶν αὐτῶν κακοβούλων, καὶ ὁμολογήσαμεν ἐπισήμως τὰ
 εἰλικρινῆ τῆς ἐπαρχίας μας αἰσθήματα εἰς τὴν Τ. Ε. καὶ
 τὴν εὐγνωμοσύνην, τὴν ὁποίαν ὀφείλομεν εἰς αὐτὴν διὰ τὰς
 ὁποίας καταβάλλει προσπάθειας, διὰ νὰ ἐπαναγάγῃ εἰς
 τὴν ἀληθῆ εὐδαιμονίαν τὸ ἔθνος, καὶ ἀπεδείξαμεν πραγμα
 τικῶς πόσον ἀγαπῶμεν τὴν διαμονὴν τῶν καθεστώτων, τὰ
 ὅποια δι' ἰδιότητάς πορρωθέντες ἐτόλμησαν οἱ κακίστουλοι
 νὰ διαταράξουν καὶ διὰ τῆς ληστείας, κατὰ τῆς ὁποίας μετὰ
 προθυμίας ἐκινήθημεν εἰς τὴν πρώτην φωνὴν τοῦ Γενικοῦ
 Ἀρχηγοῦ τῆς Σ. Κυβερνήσεως, ὡς φωνὴν τῆς πατρίδος. Καὶ
 ὅμως δὲν ὑποφέρομεν πλέον, Ἐξοχώτατε, αὐτὲ ἡμεῖς, οὔτε
 οἱ συμπολίται μας νὰ μένωσιν ἀτιμώρητοι ἄνθρωποι ἐγνω
 σμένοι διὰ τὴν ἀξιώσειον διαγωγὴν των, οἵτινες μ' ὅλην τὴν
 ἀνοχὴν τῆς Τ. Ε. δὲν μετεμελήθησαν διὰ τὰ ὀλέθρια ἐγ
 κλήματά των, καὶ ἄνθρωποι, οἵτινες μηδὲν ἔχοντες νὰ χά
 σουν εἰς τὸν ὄλεθρον τῆς πατρίδος δὲν παρῆλθον ἐγ
 κλημα, τὸ ὅποιον μετεργόμενοι ἐσπρωξαν καὶ σπρώ
 χουν τὸ ἔθνος εἰς τὸν ἀφανισμὸν του.

Χάρις εἰς τὴν Θεῖαν Πρόνοιαν, καὶ εἰς τὴν φρόνησιν καὶ
 τοὺς ἀκαμάτους ἀγῶνας τῆς Τ. Ε., διὰ τῶν ὁποίων ἔχομεν
 τελείαν πεποίθησιν ὅτι θέλει διατηρηθῇ τὸ ἔθνος ἀνεπηρέ
 αστον ἀπὸ τὰς ραδιουργίας τῆς κακοβουλίας!

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.